

Tahle výprava pro mě začala ve čtvrt na tři na zastávce 218ky, kde jsem měla sraz s Anežkou a Anežkou. Holky se rozloučily s maminkama a mohlo se vyrazit. O zastávku dál jsme přibraly Kubu a ve čtyřech dojeli Na Knížecí, kde jsme se měli potkat s Bárou. To se nám povedlo, zato autobusu, který přijel s asi čtyřicetiminutovým zpožděním, se nepovedlo projít technickou kontrolou, ale přesto nás vzal. Vystoupili jsme v Písku, kde už na nás čekala Lúca, Delfi a Goník. Po krátkém zaváhání jsme se odebrali do cukrárny a pak jsme se opět rozdělili. Děti a já jsme hráli hru po Písku a ostatní šli napřed hledat naše budoucí tábořiště. My, písečtí, jsme si nevedli příliš dobře, zato jsme cestou nabrali Karču, která přijela pozdějším bussem, a nakonec i potkali Báru, která nám šla naproti s baterkou a pak nás bezpečně dovedla na tábořiště k ohýnku. Najedli jsme se, postavili dětem stan a tak. Obě Anežky se brzy odebraly spát do stanu a nastaly menší dohady ohledně toho, kde bude spát Kuba. Nakonec spal venku, stejně jako já, Bára a Karča. Lúca, Delfi a Goník spali v takový (trochu odporný) boudě, ale alespoň jim nenavlhly spacáky (což se o nás říct nedá...).

Ráno jako první vzbudila Anežka Bauu tím, že jí upozornila na lasičku. Anežka byla očividně (pro mě tedy spíš ušislyšně) v upovídané náladě a tak se jí záhy podařilo vzbudit i mě a Karču. Ještě ve spacáku jsem uvařila dětem čaj a vyndala snídani. Pak se bára odhodlala, vstala a rozdělala oheň. Kuba se snažil ostatním uvařit čaj na svém vysoce praktickém vařiči, ale mám pocit, že mu to moc nešlo. Když všichni vstali, nastalo velké rozhodování, zda jít na Dejmov s batohama nebo udělat jen okruh po okolí bez batohů. Nakonec bylo odhlasováno, že půjdeme na Dejmov, a tak se šlo...nejprve k lávce, kde jsme nabrali vodu a hráli hry s Lúcinejma švihadlama a pak dál a dál...po zelené přes Louku, kde jsme se měli s Bárou a Goníkem pohádat, ale (k velkému zklamání obou Anežek) nepohádali, do Tuklek. Cestou jsme se naobědvali u rybníčka, kde bylo neskutečný množství vos, a nasbírali hromadu švestek a jablek...no prostě podzimní idyla. Z Tuklek jsme pokračovali dál po silnici do Oslova, kde se od nás oddělila Delfi s Goníkem (šli někam po zelený...), a pak dál přes pole plné brambor na Dejmov. Tam jsme rozložili navlhly spacáky a začali vařit večeri mezitím, co si holky stavěly domček (nakonec ho zbouraly, to si s ním daly takovou práci a kukuřičné klasy-prý nejlepší stavební materiál-si nesly asi deset kilometrů...). Já s Lúcou jsme se vydaly na Annu doplnit zásobu vody, Delfi s Goněm si postavili stan, večer jsme rozdělali ohníček v díře na stožár a pekli si brambory.

V neděli ráno vstávali jako první Kuba s Lúcou a začali se hned vehementně hlásit o snídani. Postupně jsme všichni vylezli ze spacáčků, nasnídali se, zabalili a já s Bárou jsme vyrazily napřed do Oslova na nákup. Bohužel bylo zavřeno, tak jsme počkaly na ostatní, v hospodě nabraly vodu a čekaly a čekaly. Když konečně přišli, tak jsme se rozhodli pro menší změnu plánu a přesunuli jsme se na zastávku autobusu, kterým jsme dojeli do Záhoří. Následoval menší sprint na vlak, který měl naštěstí zpoždění, tak jsme

Dejmov (22.- 24.9.2006)

Napsal uživatel Administrator

Pondělí, 17 Srpen 2009 12:11 - Aktualizováno Úterý, 18 Srpen 2009 19:18

ho stihli (ještě že na České dráhy není spoleh..). Vystoupili jsme v Táboře a na vysoce uměleckém památníku Jana Husa jsme se naobědvali, nakoupili jsme tuny a tuny zmrzliny a podobných důležitých věcí...no a z Tábora už jsme jeli vlakem do Prahy, metrem do Dejvic...

Co dodat? Snad jen, že z velkých plánů našich malých slečen nezbylo nic, jámu ešusem nevykopaly, srnku do ní neulovily a koneckonců ani segedín nebyl...

Týna